



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1624. usque ad annum 1627

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1778

VD18 90118863

§. 49. Patris Petri Cottoni Jesuitæ obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67369)

Catholicam amplexati, errorem Dio-
 scori de una in Christo natura damna-
 runt, ac Urbano VIII. Romano Ponti-
 fici, cujus Primatum jurato agnove-
 runt, fidem, obsequiumque professi sunt:
 Peracta hac solemnitate Rex in omni-
 bus Regni Provinciis edictum promul-
 gari præcepit, vi cujus omnes Christi
 legem profiteri jussi sunt, pertinacibus
 autem, indicta quoque mortis poena,
 habitandi spatium denegatum. Con-
 struitur etiam Debsanæ Regiis sumpti-
 bus magnifica Sedes Patriarchalis, pas-
 simque omnes, utpote invalide Bapti-
 zati, rursus Sacro fonte tinguntur, &
 Sacerdotes denuo Sacris initiantur,
 omnesque jejunii, Paschatisque tem-
 pora juxta Romanæ Ecclesiæ ritum fer-
 vare, ac Gregoriano Calendario dein-
 cepti uti jubentur, quamvis indetractu
 temporis periculosa tempestas a Pseudo-
 Patriarcha, Monachisque schismaticis
 fuerit concitata, his in vulgus spargen-
 tibus, mutato Cyclo Paschali Conci-
 lium Nicænum everti.

§. XLIX.

Patris Petri Cottoni Jesuitæ obitus.

Plura sparsim de P. Petri Cottoni fatis
 supra recensuimus: superest tamen, *Alegambe*
 ut de ejus vita & obitu pauca eaque *Bibl. Script.*
 pag. 667.

Kk 4

me-

Sæc. XVII. memoratu digniora addamus. Erat
 A. C. 1626. hic natione Gallus literis apprime ex-
 cultus, atque a prima jam ætate hæ-
 reticis infensus: adultior factus, cum
 in eo magna dicendi gratia eluceret,
 variis in urbibus non sine Auditorum
 applausu quadragesimalem concionum
 cursum absolvit, tantaque vehementia
 Calvinianos Prædicantes insectatus est,
 ut effulis in eum contumeliis, struci-
 que infidiis famæ vitæque haud unum
 subierit discrimen: Postquam vero Hen-
 ricus IV. a Lediguerio tum adhuc Cal-
 vinista, quantum Cottonus concionan-
 do valeret, intellexerat, eundem ad
 Regiam evocatum sibi a Confessionibus
 esse voluit, eumque concionantem ab-
 quoties excepit: Hac autem via Cottonus
 adeo Regis animum occupabat, ut
 Societatem ab exilio in Franciam revo-
 cari impetraret, necnon Ludovici XIII.
 Delphini educationi præfici mereretur.
 Henrico autem crudeli manu sublato
 Cottonus *tanta fuit animi æquitate, ut
 nihil de instituto sive meditandi, sive
 proximis agendi, sive libros scribendi
 taverit*: Minus erat acceptus Ludovico
 Henrici Filio. Hic enim, quamvis eun-
 dem ex Matris suæ mandato a Confes-
 sionibus, & concionibus haberet, ar-
 no tamen hujus sæculi decimo septimo
 illum valere jussit: Relicta igitur aula
 Cottonus

Cottonus Franciæ Provincialis renun- Sæc. XVII.
 tiatus est; tum vero tempestatis, quæ A. C. 1626.

sibi suisque Sociis isthic immineret, Scripta au-
 spectator & testis esse cogebatur; quip- lograph.
 pe ad Senatum ob perniciofa dogmata Societ.
 Societati imputata, crimenque læsæ
 Majestatis objectum in jus vocatus, ac
 respondere jussus est: cum ergo deci-
 ma octava Martii die currentis anni hoc
 Parisiensis Parlamenti decretum Patri
 Cottono indicaretur, ipse *tædio interro-*
gatoriæ actionis, qua præcipui e Societate
pulsati fuerant, morbo corripiebatur, quo
 etiam sequenti die anno ætatis suæ se- pag. 37.
 xagesimo tertio obiit, tanto, ut scribit
 Alegambe Jesuita, *concurso hominum,*
ut exequiarum ordo teneri nequiverit, ma-
gnusque impetus factus fuerit manus ejus
& pedes deosculandi, & Rosaria corpori
ad venerationem admovendi, deposcendique
reliquias. Ceterum fidei Patris Arman-
 di Jesuitæ relinquimus ea, quæ ipse
 in sua ad Germaniæ Superioris Provin-
 cialem epistola de Patris Cottoni obitu
 his narrabat verbis:

Die decima octava Martii indicatum
fuit hoc decretum P. Cottono, cui quod
quartum jam præcedenti die vena aperta
fuiſſet, vires valde debilitatæ fuerant, &
graviter admodum tulit postrema ejusdem
decreti verba: quid inquit, nos adeo
fideles Regi insimulari criminis læsæ

K k 5

Maje-

Sæc. XVII. Majestatis? his aliisque negotiis cum co-
 A. C. 1626. riiis peractis iterato ei vena incisa fuit. Du-
 decima nona insequenti surrexit idem Patre
 e lectulo hora tertia, ut persolveret divinum
 officium. Vix primum nocturnum recita-
 rat, cum sensit visum sibi multum deper-
 unde recepit se iterum in lectum, & somnum
 accersiri jubet, cum quo absolveret, quod
 reliquum erat. Postea reconciliavit se per
 Confessionem; hora deinde sexta petit sibi
 afferri SS. Viaticum, quod & flexis huius
 genibus recipere voluit extra lectum, &
 quidem indutus, & aperto Capite, nec
 induci potuit, ut a terra surgeret, quod
 e cubili elatum fuisset Venerabile Sacramen-
 tum. Tum in lectulo residens per dimidium
 horæ quadrantem Deo gratias egit, cuius-
 que vestitus in lectulo se composuisset, elat-
 atum ei fuit Sacrum oleum, quod magno
 cum pietatis sensu percipiens, & ad verbum
 respondens, cum ei inungerentur Oculi, ex-
 spiravit intra sextam & septimam eadem pi-
 vitate, & devotione, quam tota sua vita
 præsetulerat. Valde addictus fuerat Sacerdoti
 Josepho, dixeratque paucis ante diebus ad
 dam Sæculari, si daretur sibi optio sui
 obitus, electurum se diem Sancti Josephi.
 Mox divulgato ejus obitu ingens universis
 fuit luctus. P. Suffrenus adiit Regiam
 matrem, ut ei nuntiaret mortem Patris,
 quæ & ipsa magnum dolorem, quem
 hauserat, contestata, addidit ei causam
 fuit

scilicet clausulam Decreti. Rex aberat Sæc. XVII.
 tum Parisiis, venationi intentus per aliquot A.C 1626.
 dies. Depositum fuit cadaver in templi Sa-
 crario, totoque eo die ad id agendum cer-
 tatim, concursus factus est, Complures ma-
 nibus ejus oscula figebant, & rosariis ipsum
 contingere certabant. Communis fama e-
 rat, nec vana, illum Sanctitate excelluisse.
 Terræ illum mandavimus sub sextam Ve-
 spertinam præsentem tam conferta hominum
 multitudine, ut vix accessus patuerit ipsi
 Reverendissimo Archiepiscopo Parisiensi, qui
 exequiis interfuit, & finita Psalmodia su-
 premas Ceremonias peregit, quin & ge-
 nam osculatus est.

Porro P. Alegambe Jesuita de P.
 Cottono refert, eum ex nescio qua gra-
 veolentia homines impudicitia fæda-
 tos discrevisse, an autem hujus quoque
 doni usum habuerit, dum per tot an-
 nos Henrico IV. a confessionibus fuit,
 incertum est.

Scrisit Cottonus præter plurimos
 sermones & libellos asceticos tractatum
 de modo agendi cum hæreticis, nec-
 non de Missæ Sacrificio contra Mini-
 strum Gratianopolitanum, & librum
 adversus Ministrum Rigordum. Alios
 adhuc edidit tractatus polemos, uti
 sunt. I. Geneva Plagiaria. II. Relapsus
 Genevæ Plagiariæ. III. Institutio Catho-
 lica contra Calvinii Institutiones. IV. Acta
 dispu-

Sæc. XVII. *disputationis, eorumque epitomen adversus*
 A. C. 1626. *Chamierum. V. Defensio Concilii Triden-*
tini. VI. Colloquium cum Rigordo Mi-
nistro. VII. Devotio Calvinistarum. VIII.
Concordia utriusque Religionis. Inter Apo-
logetica eminent ejus Apologia contra
Anti-Cottonum, necnon veritas detecta
de Henrico Jesuita Antverpiæ combusto &
sententia Societatis de Tyranniciaio.

§. L.

Quorundam Scriptorum Religione
Catholicorum mors.

Miræus
Script. Sæ-
cul. XVII.
pag. 296.
Joan. Nic.
Eryth. Pi-
nac. I. p. 144.
Frecherus
Theatr. Vir.
erud. part. 2.
Scd. 4.
p. 1044.

Eundem hunc annum vitæ suæ postre-
 mum habuere multi Scriptores Ca-
 tholici, qui suis lucubrationibus hanc
 parum Ecclesiam illustrarunt. Ex his
 præcipui erant. I. Augustinus Anto-
 linez FF. Ord. Eremitarum S. Augustini
 Sacræ Theologiæ Doctor Salmantice-
 sis, primo Episcopus Civitatenfis, de-
 Archiepiscopus Compottellanus. Vir
 pietate, & eruditione, ac præcipuis
 charitate in pauperes adeo insignis, ut
 amplissimis sui Episcopatus proventibus
 in egenos effulis ad incitas redactus
 ipsus opulenta Mercatorum æraria ob-
 ret, stipemque pro pauperibus emen-
 dicaret. Tandem bonus Pastor animam
 suam posuit, annos natus septuaginta
 quatuor. Scripsit librum de Conce-
 ptione